

Nr 9.

Av herr **Karlsson, Oscar Gottfrid**, om årligt understöd åt förre furiren **P. G. Lundberg**.

F. d. furiren Per Gustav Lundberg, född den 27 januari 1869, boende i Örberga församling, Östergötlands län, har varit anställd vid förutvarande Kungl. Första Livgrenadjärregementet under tiden 20 mars 1891—15 april 1929, eller inte mindre än 38 år, varav under tiden 7 augusti 1914—31 december 1927 Lundberg hade ständig tjänstgöring som köksfurir.

Då i samband med arméns omorganisation den 1 januari 1928 de båda regementena i Linköping sammanslogos till ett regemente och endast en av de vid vardera regementet tjänstgörande köksfurirerna kunde beordras till fortsatt tjänstgöring togs — enligt ett av regementsintendenten Swartz avgivet intyg — vid avgörandet om vilken av dem, som skulle kvarbeordras, i första hand hänsyn till huruvida vederbörande kunde anses fullt arbetsduglig för sin uppgift. Då furir Lundberg, skriver regementsintendenten i sitt ovanberörda intyg, vid nämnda tidpunkt på grund av sjukdom syntes oförmögen för fullgörande av det arbete, som var förenat med ifrågavarande befattning, måste han stå tillbaka för furir Ekström.

Under dessa förhållanden begärde och erhöll furir Lundberg avsked från regementet.

Enligt utdrag ur rulla över manskapets tjänstbarhet vid Kungl. Första Livgrenadjärregementet har Lundberg i tjänsten ådragit sig muskelsträckning i högra axeln, dels 1922 och dels 1927, och lider dessutom av svåra Clavusbildningar under fotsulorna, uppkomna under tjänstgöring i regementets kök åren 1914—1927.

Enligt ett av e. provinsialläkare L. Noré avgivet intyg lider Lundberg av dessa åkommor så att han är oförmögen att genom kroppsarbete försörja sig, och enligt ett av hemmansägare C. W. Carlsson, Krigsberga, förutvarande rotehållare för furir Lundberg, avgivet intyg har Lundberg, alltsedan han i mars månad 1928 slutade sin tjänstgöring vid regementet, på grund av dessa åkommor ej kunnat utföra något arbete. Och enligt samma intyg har Lundberg, som 1918 friköpte sitt grenadjärtorp, på grund av arbetsoförmåga och svag ekonomi nödgats försälja detsamma.

Då Lundberg vid tiden för avskedet inte var äldre än 58 år och på grund av lång och väl vitsordad tjänstgöring tilldelats svärdsmedaljen, hade han säkerligen erhållit förlängd kommendering ännu några år, om inte de i tjänsten ådragna skadorna lagt hinder i vägen därför, varför det för honom måste framstå som obilligt att han efter en så lång och väl vitsordad tjänstgöring inte kunde komma i åtnjutande av annan pension än det underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa som i vanliga fall kommer indelta soldater

till del, detta så mycket mer som han ådragit sig de skador, som gjort honom oförmögen till arbete, under tjänsten. I annat fall hade han väl åtminstone under de första åren efter sitt avskedstagande kunnat skaffa sig något arbete som hjälp till försörjning åt sig och sin hustru.

Om Lundberg inte på grund av sina i tjänsten ådragna åkommor nödgats sluta vid den tidpunkt som skedde hade han, som ovan sagts, säkerligen ännu några år erhållit ständigt kommendering, varav följt att han vid 60 års ålder varit inkallad i ständigt tjänst i över 15 år och på grund därav kunnat komma i åtnjutande av ersättning utöver honom tillkommande underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa i enlighet med riksdagens år 1937 fattade beslut i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 158.

Med hänsyn till dels Lundbergs långvariga och väl vitsordade tjänstgöring och dels, att de skador som enligt intyg omöjliggjort för honom att med arbete bidra till sin försörjning ådragits i tjänsten, anser jag rättvist att Lundberg tillerkännes ett tillägg till det underhåll som han åtnjuter från Vadstena krigsmanshuskassa.

Lundberg åtnjuter nu, enligt till mig lämnade uppgifter, följande understöd:

Från Vadstena krigsmanshuskassa	Kr. 400
Korpralstillägg 60
Svärdspension 15
Från Invalidfonden 15
Från Konungens Hospitalsfond 60

sammanlagt

Kr. 550 allt per år.

Dessa underhåll skulle Lundberg ha kommit i åtnjutande av även om han varit fullt frisk vid avskedstagandet, fransett möjligen det han erhåller från invalidfonden.

Vid bedömning av det belopp som enligt mitt förmenande bör tillerkännas Lundberg har jag ansett rättvisa och billighetsskäl tala för att han borde tillerkännas så stort belopp att hans sammanlagda understöd uppginge till 900 kronor per år, och att han alltså tillerkännes ett understöd, utöver honom förut tillkommande underhåll, av 350 kronor från och med den 1 januari 1939 att bestridas från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m.

Med stöd av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna f. d. furiren Per Gustav Lundberg, Örberga församling, Östergötlands län, ett understöd av 350 kronor att utgå från den 1 januari 1939 under hans återstående livstid.

Stockholm den 16 januari 1939.

Oscar Gottfrid Karlsson.

Erforderliga handlingar skola tillställas vederbörande utskott.